

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 465

Dato: 28. januar 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 19. januar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold endeligt svar på spørgsmål nr. 159 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 159:

"Ministeren bedes redegøre for, om et barn kan blive betragtet som anbragt udenfor hjemmet, såfremt en familie har mange aflastningsdøgn til sit barn?"

Svar:

Reglerne om anbringelse og aflastning reguleres i lov om social service.

Det følger af lov om social service § 52, stk. 3, nr.7, at kommunerne kan træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, når det er af væsentlig betydning for barnets eller den unges behov for støtte.

Det følger af lov om social service § 52, stk. 3, nr. 5, at kommunerne kan træffe afgørelse om aflastning. Bestemmelsen har til formål at støtte barnet eller den unge for at sikre, at de kan opnå samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende.

Det er forudsætningen for aflastning efter § 52, stk. 3, nr. 5, at der er gennemført en børnefaglig undersøgelse, og at kommunen har vurderet, at aflastningen bedst tilgodeser barnet eller den unges behov for støtte.

Det er i serviceloven ikke fastsat regler om, hvor mange aflastningsdøgn på en uge, som en aflastningsordning kan udgøre.

Kommunerne skal altid fortage et konkret, individuel vurdering af omfanget af støttebehovet i sådanne sager. Til brug herfor kan kommunerne tage udgangspunkt i "Vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier".

Heraf fremgår det, at aflastningsopholdet kan strække sig fra en til to dage til to til tre uger ad gangen, typisk weekend eller ferieperioder. Det er angivet, at selve aflastningsordningen kan fungere i en længere årrække og evt. under hele opvæksten.

Endelig kan kommunerne efter lov om social service § 44, jf. § 84, tilbyde aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer et barn eller en ung med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Denne type aflastning kan eksempelvis anvendes i situationer, hvor barnet eller den unge er plejkrævende, og hvor aflastningen kan være en forudsætning for, at barnet bliver boende i hjemmet, jf. § 44, jf. § 84. Tilbuddet forudsætter ikke en børnefaglig undersøgelse efter § 50. Behovet og omfanget herfor beror på en konkret, individuel vurdering fra kommunen.

I forhold til en konkret afgrænsning af spørgsmålet om omfang af aflastning efter lov om social service § 52, stk. 3, nr. 5 har jeg til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Ankestyrelsen, som er øverste administrativ klageinstans og lovfortolkende myndighed på dette område. Ankestyrelsen oplyser, at styrelsen har truffet en principafgørelse (nr. 44-11) om afgrænsning i forhold til anbringelse. Det fremgår af principafgørelsen, at:

"(...) fast ophold uden for hjemmet fra torsdag efter skole til mandag morgen er af et sådant omfang, at det skal bevilliges efter reglerne om anbringelse uden for hjemmet".

Afgørelse kan læses i sin helhed her:

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=153383>

Manu Sareen

/ Dan Holmgreen